

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Θεσσαλονίκη, 18/03/16

Αριθμός απόφασης: 235

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2310554268
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
  - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
  - β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
  - γ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
  - δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
  - ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
  - στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
  - ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β165/19-1-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
  - η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
  - θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με ημερ. κατάθεσης «.....» και με αρ. πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ «.....», με έδρα «.....», κατά της από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» Θεσσαλονίκης.
4. Την από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» Θεσσαλονίκης.
5. Τις από «.....» απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από «.....» εισήγηση του Γραφείου Επανεξέτασης του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Η προσφεύγουσα, υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. «.....» Θεσσαλονίκης την με ημερομηνία κατάθεσης «.....» και με αριθμ. πρωτ. «.....» ενδικοφανή προσφυγή, αιτούμενη να ακυρωθεί η από «.....» πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους «.....», με αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» και αριθμό ειδοποίησης «.....», βάσει της οποίας της επιβλήθηκε κύριος φόρος ύψους «.....»€ και συμπληρωματικός φόρος «.....»€, συνολικά δε «.....»€ σύμφωνα με την υπ' αριθμ. «.....» δήλωσή της στοιχείων κτισμάτων και οικοπέδων.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκκαθαριστικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Ότι δεν έγινε νόμιμη επίδοση της προσβαλλόμενης πράξης
- Η φορολόγηση της περιουσίας πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, η οποία αξιολογείται με εισοδηματικά κριτήρια, δηλαδή κρίνεται με βάση την παραγωγή από μέρους του φορολογούμενου εισοδημάτων επαρκών, ώστε δι' αυτών να ικανοποιεί και τις – φύσει χρηματικού χαρακτήρα – φορολογικές υποχρεώσεις του και, παραλλήλως, να του απομένει κι ένα εισόδημα επαρκές για την αξιοπρεπή διαβίωσή του.
- Για τον προσδιορισμό της φοροδοτικής ικανότητας του ιδιοκτήτη της ακίνητης περιουσίας, δεν αρκεί η διαπίστωση της αξίας της, η οποία είναι μέγεθος ευμετάβλητο, διαμορφούμενο από τις εκάστοτε συνθήκες της αγοράς, αλλά απαιτείται συνεκτίμηση της πραγματικής οικονομικής δυνατότητας του ιδιοκτήτη, δηλαδή της εισοδηματικής του κατάστασης, που του αποφέρει και την αντίστοιχη ρευστότητα, αναγκαία για την καταβολή του χρηματικού ποσού του φόρου.
- Δεν έγινε νόμιμος υπολογισμός της αντικειμενικής αξίας και είναι εσφαλμένος ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας, καθόσον μετά την παρέλευση διετίας δεν έγινε αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών
- Παραβιάζεται η αρχή της απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης και της αρχής της φορολογικής ισότητας.

Επί της από «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

1)ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙ ΜΗ ΝΟΜΙΜΗΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Ως προς τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν του επιδόθηκε νόμιμα, είναι απορριπτέος για τον παρακάτω λόγο :

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 5 παρ 1 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ)** (ν 4174/2013), ορίζεται ότι ««1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς.», ενώ στην **παράγραφο 3** του ίδιου άρθρου του ως άνω νόμου ορίζεται «3. Εάν η πράξη αφορά **νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα**, η κοινοποίηση συντελείται εφόσον: α) κοινοποιηθεί ηλεκτρονικά σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του ν. 3979/2011 ή στο λογαριασμό του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας ή του νομίμου εκπροσώπου ή του φορολογικού εκπροσώπου τους στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης, την οποία ακολουθεί ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του, ή β) παραδοθεί στην έδρα ή εγκατάσταση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας στην Ελλάδα, με υπογεγραμμένη απόδειξη παραλαβής από υπάλληλο ή νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή γ) αποσταλεί με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας ή της εγκατάστασης του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή δ) επιδοθεί κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, μόνο εφόσον δεν είναι δυνατή η επίδοση με άλλον τρόπο. Η κοινοποίηση σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας κατά το προηγούμενο εδάφιο θεωρείται νόμιμη, εφόσον γίνει στην τελευταία δηλωθείσα στη Φορολογική Διοίκηση διεύθυνση της έδρας ή της εγκατάστασης του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας ή της κατοικίας του τελευταίου δηλωθέντα στη Φορολογική Διοίκηση νόμιμου ή φορολογικού εκπροσώπου. Η νομιμότητα της κοινοποίησης δεν θίγεται στην περίπτωση παραίτησης των προσώπων του προηγούμενου εδαφίου, εφόσον κατά το χρόνο της κοινοποίησης, δεν είχε γνωστοποιηθεί στη φορολογική διοίκηση ο διορισμός νέου νομίμου ή φορολογικού εκπροσώπου.»

Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη νομίμως επιδόθηκε στην προσφεύγουσα σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 5 παρ 1 και 3 ΚΦΔ, που αποτελεί ειδικότερη διάταξη σε σχέση με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, απορρίπτεται κάθε αντίθετος ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

2)ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΟΤΙ Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΑΠΟΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΦΟΡΟΔΟΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η φορολόγηση πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, επαγόμεστε τα εξής :

Επειδή από τις ως άνω διατάξεις του **άρθρου 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος** σε συνδυασμό με το **άρθρο 78 παρ.1** αυτού, που καθορίζει τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες ή συναλλαγές), συνάγεται ότι ο νομοθέτης είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερος να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για τη δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνόμενους πολίτες με διάφορους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, όπως της καθολικότητας της επιβαρύνσης και της ισότητας αυτής έναντι των βαρυνόμενων, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Έτσι, ο φόρος **δεν αποκλείεται να βαρύνει** ορισμένο μόνο κύκλο προσώπων ή πραγμάτων, εφόσον πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη, η οποία, κατ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπει την επιβάρυνση του

συγκεκριμένου αυτού κύκλου φορολογουμένων βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων που τελούν σε συνάφεια με το ρυθμιζόμενο θέμα (βλ. ΣτΕ 532/2015, ΣτΕ 2527-2531,3342-3349/2013 Ολ., 1972/2012 Ολ., 2469-2471/2008 Ολ., 2113/1963 Ολ.).

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή **την κατοχή** της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης (πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δεδομένου ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 532/2015, ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3342-49/2013).

Ως εκ τούτου η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο **δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο** υπαγωγής στον ΕΝΦΙΑ ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επίδικου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του Ν 4223/2013, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. που αποτελεί αντικείμενο της ένδικης φορολογικής επιβαρύνσεως, λαμβάνονται υπόψη **γενικά και αντικειμενικά κριτήρια** (τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος, συντελεστές φόρου κτλ) και με τα δεδομένα αυτά, η επιβολή του επίδικου φόρου δεν υπερβαίνει τα όρια της κατά τα ανωτέρω διακριτικής ευχέρειας του νομοθέτη να διαμορφώνει εκάστοτε το οικείο φορολογικό σύστημα και να καθορίζει τον ενδεοδεδειγμένο τρόπο φορολογήσεως διαφόρων κατηγοριών φορολογικών στοιχείων και, επομένως, δεν παραβιάζει τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις και αρχές (ΣτΕ 532/2015).

Επειδή, με το **άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως** για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε μαζί με την Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α' 256), κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται δε παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Έτσι, τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον προσδιορισμό των φόρων και τους τρόπους εισπράξεώς τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους, εξασφαλίζοντας μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. (βλ. ΣτΕ 532/2015, ΣτΕ 3342-3349/2013 Ολ, 1972/2012 Ολ, 2366-67/2013)

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, οι δε κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του ΣτΕ.

Με βάση τα ανωτέρω, και ενόψει του δημόσιου σκοπού, για τον οποίο θεσπίστηκε ο ΕΝ.Φ.Ι.Α., της δίκαιης ανακατανομής των φορολογικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο αναμορφώσεως της φορολογήσεως εισοδημάτων και περιουσιών, λαμβάνοντας υπόψη τις αντικειμενικές προϋποθέσεις υπολογισμού του, τις απαλλαγές που προβλέπονται στο σχετικό νόμο και τους προοδευτικούς συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του επίδικου φόρου επί της ακίνητης περιουσίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά δυσανάλογη επέμβαση στην περιουσία των φορολογουμένων αντίθετη προς τις προαναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, απορριπτομένου κάθε αντίθετου ισχυρισμού της προσφεύγουσας.

3.ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙ ΜΗ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

Ως προς τον ισχυρισμό περί μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών μετά την παρέλευση της διετίας, πρέπει ο ισχυρισμός αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους παρακάτω λόγους :

Επειδή, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Ως εκ τούτου απορρίπτεται ως αβάσιμος ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

4. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι παραβιάστηκε η αρχή απαγόρευσης της διπλής φορολόγησης και η αρχή της φορολογικής ισότητας με βάση τα άρθρα 4 παρ 5 και 78 του Συντάγματος, επαγόμεστε τα ακόλουθα :

Επειδή εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του Ν 4223/2013.

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο **άρθρο 5 παρ 1 και 2 του Ν 4223/2013** «1. Στην αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 επιβάλλεται συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α, ο οποίος υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων του παρόντος. Η αξία των δικαιωμάτων αυτών υπολογίζεται κατά τα ποσοστά που προκύπτουν από την ανάλογη εφαρμογή των παραγράφων 3 έως και 7 του άρθρου 2.

2. Για κάθε φυσικό πρόσωπο ο συμπληρωματικός φόρος επιβάλλεται και υπολογίζεται στο μέρος της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1, σύμφωνα με τα κλιμάκια και τους συντελεστές του παρακάτω πίνακα :...», ενώ σύμφωνα με την **παράγραφο 3** του άρθρου αυτού ορίζεται ότι «3. Για κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, ο συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α. επιβάλλεται και υπολογίζεται στη συνολική αξία των δικαιωμάτων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και ισούται με το πέντε τοις χιλίοις (5%).....»

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, βάσει δικαστηριακής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986,, 4071/1987 και Γνωμ ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με την με αριθ ΠΟΛ 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, δεν τίθεται, ζήτημα παραβίασεως της αρχής της φορολογικής ισότητας λόγω επί πλέον επιβαρύνσεως των ιδιοκτητών ακινήτων αξίας άνω των 300.000,00 ευρώ έναντι των υπολοίπων ιδιοκτητών ακινήτων, καθόσον η φορολόγηση της περιουσίας προβλέπεται στο άρθρο 78 § 1 του Συντάγματος ρητά και διακεκριμένα από άλλα αντικείμενα φορολόγησης, ο δε νομοθέτης, όπως είχε ευχέρεια, έκρινε (επιτρεπτός κατά τα λεχθέντα) στη δεδομένη χρονική στιγμή ότι οι ιδιοκτήτες (ή επικαρπωτές) των βαρυνομένων ακινήτων πρέπει να συνεισφέρουν στα κοινά βάρη, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις που διέλαβε στις οικείες διατάξεις (όπως εν προκειμένω ο συμπληρωματικός φόρος για ιδιοκτησία αξίας άνω των 300.000,00 ευρώ). Κατά συνέπεια, καμία παραβίαση της αρχής της ισότητας δεν συντρέχει εν προκειμένω, αφού τα κριτήρια που χρησιμοποιεί ο νομοθέτης ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε κατηγορίας φορολογουμένων. Απεναντίας, η όμοια φορολογική μεταχείριση όλων των κατεχόντων ακίνητη περιουσία, ανεξαρτήτως της αξίας της, δεν θα ήτο επιτρεπτή σε κάθε περίπτωση, καθόσον, κατά πάγια νομολογία, δεν είναι συνταγματικά ανεκτή (ως αντιβαίνουσα στην αρχή της ισότητας) η ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, ως οι προαναφερθείσες κατηγορίες φορολογουμένων (ΟΛΣΤΕ 988/2014, 1285,1286/2012, 2396/2004, 2180/2004, 1252 - 1253/2003).

Επειδή, δεν τίθεται ζήτημα παραβίασεως της αρχής της φορολογικής ισότητας έναντι άλλων φορολογουμένων, όταν αυτή προβλέπεται ρητά από τον ισχύοντα νόμο και τις πολυγραφημένες διαταγές που εκδίδονται κατ' εφαρμογή αυτού, ο δε νομοθέτης λαμβάνει υπόψη του, για τη διαφορετική μεταχείριση, αντικειμενικά κριτήρια και ιδιαίτερες συνθήκες της κάθε κατηγορίας φορολογουμένων.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, οι δε κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με την από «.....» πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους «.....», με αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» και αριθμό ειδοποίησης «.....», η προσφεύγουσα έχει ακίνητη περιουσία συνολικής αξίας «.....» ευρώ, εμπίπτει δηλαδή στις προϋποθέσεις του νόμου για επιβολή συμπληρωματικού φόρου

Επειδή, η μη συνεκτίμηση για την επιβολή του επίδικου φόρου του συνόλου των εισοδημάτων της προσφεύγουσας ή του συνόλου των φόρων που επιβάλλονται επί της περιουσίας του (εισόδημα, κατοχή και απόκτηση), δεν καθιστά το επίδικο φορολογικό βάρος αντίθετο στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ 5 και άρθρου 78 του Συντάγματος και τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα κρίνονται απορριπτέα..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από «.....» και με αρ.πρωτ. «.....» ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση της από «.....» πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους «.....», με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....», του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....» Θεσσαλονίκης.

Οριστικό φορολογικό αποτέλεσμα της υπόχρεης με βάση την παρούσα απόφαση:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία της πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική περίοδος	Συνολικό ποσό πληρωμής
1	ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΝΦΙΑ ΑΡ ΕΙΔ. «.....» (ΑΡ ΧΡ.ΚΑΤΑΛ «.....»)	20/10/2015	ΕΝΦΙΑ	2015	22.723,92Ε

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
α/α**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΚΑΛΙΝΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).